

DECIZIE

20 noiembrie 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând recursul declarat de către Marcel Smochin,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe
Acțiuni „MoldovaGaz” împotriva lui Ion Smochin, Tamara Smochin privind
încasarea datoriei,

împotriva încheierii din 05 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău prin
care s-a restituit cererea de apel declarată de Marcel Smochin, ca fiind depusă în
afara termenului legal, iar apelantul nu a solicitat repunerea în termen,

c o n s t a t ă :

La 03 mai 2018 Societatea pe Acțiuni „MoldovaGaz” a depus cerere de
chemare în judecată împotriva lui Ion Smochin, Tamara Smochin privind
încasarea datoriei în mărime de 525,16 de lei și compensarea cheltuielilor de
judecată.

Prin hotărârea din 07 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-
a admis acțiunea înaintată de Societatea pe Acțiuni „MoldovaGaz”.

S-a încasat solidar de la Ion Smochin și Tamara Smochin în beneficiul
Societatea pe Acțiuni „MoldovaGaz” datoria în mărime de 525,16 de lei, cheltuieli
de judecată privind taxa de stat în sumă de 270 de lei și citarea publică 180 de lei,
iar în total suma de 975,16 de lei.

La 25 iulie 2019 Marcel Smochin a depus cerere apel nemotivată împotriva
hotărârii primei instanțe, solicitând casarea integrală a hotărârii din 07 februarie
2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru cu examinarea cauzei și emiterea unei
hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă, sau cu
restituirea cauzei la rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

Prin încheierea din 05 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-au
înlocuit pârții Ion Smochin și Tamara Smochin, ieșiți în legătură cu decesul din
actuala pricină, cu succesorul în drepturi al acestora, moștenitorul Marcel Smochin.

Prin încheierea din 05 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cererea de
apel declarată de către Marcel Smochin împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău,

sediul Centru din 07 februarie 2019 a fost restituită ca fiind depusă în afara termenului legal, iar apelantul nu a solicitat repunerea în termen.

La 11 octombrie 2019 Marcel Smochin, a declarat recurs împotriva încheierii din 05 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea încheierii ca fiind ilegală cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu încheierea contestată, invocând că este neîntemeiată și ilegală, și a menționat că a făcut cunoștință cu materialele dosarului la 09 iulie 2019, depunând în acest sens o cerere instanței de fond, iar cererea de apel a depus-o la 25 iulie 2019, astfel cererea de apel a fost depusă în termen legal. Asupra acestui fapt instanța de apel a neglijat să se expună.

A susținut că hotărîrea instanței de fond nu i s-a adus la cunoștință lui Ion Smochin și Tamarei Smochin potrivit legii, iar în dosar lipsește avizul de recepție a hotărîrii pronunțate de prima instanță. Prin urmare, persoanele care nu au fost prezente la ședința de judecată și care s-a examinat în lipsa lor și aflând despre aceasta ulterior depunând cerere de a face cunoștință cu materialele cauzei, termenul începe să decurgă din data când pîrîții au făcut cunoștință cu dosarul, astfel cererea de apel a fost depusă în termenul de 30 de zile. Așa fiind, apelantul a fost lipsit de posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția procesuală în cadrul procesului de judecată în instanța de apel ceea ce denotă caracterul prematur în special al încheierii instanței de apel.

A indicat că instanța de apel s-a eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, înfăptuirea actului justiției, a examinat superficial circumstanțele cauzei, nu a intrat în esența litigiului și nu a apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, astfel fiindu-i încălcat în mod direct drepturile reclamantului/apelantului de acces la justiție, dreptul la un proces echitabil și dreptul de succes în procesul civil.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Materialele dosarului atestă că copia încheierii contestate a fost expediată, în adresa recurentului la 23 septembrie 2019 (f.d. 62), fiind recepționată de către recurentul Marcel Smochin conform avizului de recepție la 27 septembrie 2019 (f.d.64). Prin urmare Marcel Smochin, a declarat recurs împotriva încheierii la 11 octombrie 2019, în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Examinând recursul declarat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea încheierii contestate, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Conform art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu prevede altfel.

În corespundere cu art. 110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Art. 111 alin. (3) din Codul de procedură civilă prevede că, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Conform art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

La caz, din actele dosarului rezultă că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost pronunțat la 07 februarie 2019, respectiv termenul de declarare a apelului a început să curgă de la 08 februarie 2019, ziua imediat următoare datei pronunțării dispozitivului hotărârii primei instanțe, și a expirat la 11 martie 2019, termenul limită pentru depunerea cererii de apel.

Marcel Smochin a declarat apel împotriva hotărârii din 07 februarie 2019 doar la data de 25 iulie 2019, fapt ce denotă depunerea apelului cu încălcarea termenului de declarare, deoarece Marcel Smochin prin lege era obligat să respecte termenul de contestare cu apel de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, condiție ce nu se atestă la caz.

Colegiul notează că totuși, în caz de omitere a termenului de îndeplinire a unui act de procedură, legiuitorul a prevăzut instituția repunerii în termen, conform art. 116 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, care stipulează că, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen.

La caz, însă este de observat că Marcel Smochin, în cererea de apel nu a solicitat repunerea în termenul de declarare a apelului, după cum a constatat și instanța de apel, care a considerat necesar să aplice sancțiunea procedurală sub forma restituirii cererii de apel, în corespundere cu art. 369 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă.

În astfel de circumstanțe, având în vedere constatarea celor două condiții de la art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, și anume, depunerea apelului în afara termenului legal și omisiunea apelantului de a solicita repunerea în termen, Colegiul conchide că instanța de apel întemeiat a restituit cererea de apel ca fiind depusă cu omiterea termenului de declarare.

În această privință, Colegiul menționează că cererea de repunere în termenul de atac, în orice caz trebuie să fie exprimată din inițiativa participanților la proces, instanța nefiind îndreptățită, în lipsa unor dispoziții legale exprese, să efectueze din oficiu repunerea în termen, chiar dacă din ansamblul materialului probator administrat la dosar ar rezulta că participanții la proces au avut motive întemeiate de a îndeplini în termen actul de procedură.

Reieșind din cele menționate, în lipsa probelor confirmative ce ar demonstra temeinicia recursului declarat, argumentele aduse în susținerea acestuia se vor aprecia ca fiind declarative.

Distinct de cele relatate, instanța de recurs reține că, în conformitate cu art. 56 alin. (3) și 61 alin. (1) Codul de procedură civilă, participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Folosirea cu buna-credință a drepturilor procedurale, prezumă că partea este obligată la interval rezonabil de timp să manifeste diligență și să se intereseze despre dosarul care se află pe rolul instanței și să respecte termenele prevăzute de lege.

În această ordine de idei, este cert că recurentul a demonstrat o neglijență a drepturilor sale procedurale și contrar prevederilor legale, nu a depus diligența necesară în vederea exercitării căii de atac în termen.

Articolele 113 alin. (1) și 10 alin. (1) din Codul de procedură civilă coroborate expres prevăd că dreptul de a efectua actul de procedură încetează o dată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța judecătorească (judecător).

Sanțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.

În acest context, instanța de recurs apreciază critic argumentele invocate în cererea de recurs, deoarece acestea nu constituie temei de admitere a recursului și nu indică la ilegalitatea încheierii atacate.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a respinge recursul declarat de Marcel Smochin și de a menține încheierea din 05 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către Marcel Smochin.

Se menține încheierea din 05 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „MoldovaGaz” împotriva lui Ion Smochin, Tamara Smochin privind încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,

judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh